

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῆ 3 Μαΐου 1952

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 125

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νόμοι

- N. 2112. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1621)1939 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν»... 1
- Δ ι α τ ά γ μ α τ α**
- Περὶ καταργήσεως τῆς παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Γ.Ο.Κ.. 2
- Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἐλαχίστων ὁρίων ἐμβαδῶ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν... 3
- Πράξεις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου**
- Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου πρὸς καθορισμὸν τιμῶν πάγου... 4
- Περὶ κοστολογήσεως τοῦ πάγου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου ἐν σχέσει μὲ τὸν ὑφιστάμενον ἀριθμὸν τῶν πηλοδοχείων... 5
- Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. 670) 1.6.1951 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου σχετικῶς μὲ τὴν κοστολόγησιν τοῦ πάγου... 6

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2112.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1621) 1939 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψηφίσμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α. Ν. 1621)1939, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Α. 1847)42, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 292)1943, τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 1815)1944 καὶ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 τοῦ Ν. Α. 2189)1943 καταργεῖται, ἀντικαθιστάμενον ὡς ἐξῆς :

1. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο εἶναι νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Διγαιίου, ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ διοικεῖται ὑπὸ δεκατριμελοῦς Συμβουλίου, ἀποτελουμένου:

1. Ἐξ ἐξ ἐν ἐνεργεῖα Δικηγόρων, 2) ἐξ ἐνός Ἀρσοπαγίτου, 3) ἐξ ἐνός Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, 4) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Διοικήσεως Δικαιοσύνης τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ὡς τακτικοῦ μέλους καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ προ-

σωπικοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, ὡς ἀναπληρωματικοῦ τοῦ αὐτοῦ, 5) ἐξ ἐνός Συμβολαιογράφου, ἐδρεύοντος ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ καὶ ἔχοντος δεκαετὴ τοῦλάχιστον, πρὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς Συμβούλου, ὑπηρεσίαν εἰς θέσιν Συμβολαιογράφου, 6) ἐξ ἐνός ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ 7) ἐκ δύο συνταξιούχων δικηγόρων.

2. Ἀπαντὰ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὅμοίως διορίζονται ἰσοριθμὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη, ἅτινα ἀναπληροῦσι τὰ τακτικά, ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας αὐτῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως διορίζεται ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅστις δέον ἀποραιτήτως νὰ εἶναι ἐν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργεῖα δικηγόρων Ἀθηνῶν τακτικὸν μέλος αὐτοῦ.

3. Ἐκ τῶν ἄνω μελῶν ὁ Πρόεδρος καὶ δύο ἐκ δικηγόρων τακτικὰ μέλη, ὡς καὶ ἰσοριθμὰ ἀναπληρωματικὰ τοιαῦτα διορίζονται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, ἐν τακτικὸν μέλος καὶ τὸ ἀναπληρωματικὸν τοῦτο διορίζονται ἐκ τῶν ἐν Πειραιεῖ δικηγόρων τῶν παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, τὰ δύο ἕτερα τακτικὰ μέλη διορίζονται ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ παρ' Ἐφέταις ἢ ἐκ τῶν ἐν Ἐπαρχίαις δικηγόρων, τῶν ἔχοντων εἰκοσαετὴ τοῦλάχιστον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ὡς Συμβούλων, τὰ δὲ δύο ἀναπληρωματικὰ τοῦτο μέλη διορίζονται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ παρ' Ἐφέταις.

4. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ὅστις ἀναπληροῦ τὸν Πρόεδρον ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὸν διορισμὸν συνεδρίασιν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐν ἐνεργεῖα δικηγόρων Συμβούλων. Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου, τὸν Πρόεδρον ἀναπληροῦ ὁ ἀρχαιότερος ἐν ἐνεργεῖα δικηγόρος ἐκ τῶν Συμβούλων. Καθήμενοντα Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἐκτελῆ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, ὀριζόμενος ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου.

5. Τὰ Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀφείλου νὰ ἐκπληρώσουν ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν ἐαυτῶν καθηκόντων ἀπάσας τὰς ἐξ οἰκισθήσεως αἰτίας ἀπατησίας χρηματικῆς ὑποχρεώσεως τῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον. Συμβούλους, καθυστερῶν πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐκπληρώσιν οἰκισθήσεως τῶν ὑποχρεώσεων τούτων, ἀπολύεται ὑποχρεωτικῶς μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

6. Πρόεδρος ἢ Σύμβουλος τοῦ Ταμείου δὲν δύναται νὰ εἶναι Ὑπουργός, Βουλευτής, Δήμαρχος καὶ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Δικηγορικοῦ Συλλόγου.

7. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, ἀρχομένη τὴν 1ην Ἰουνίου τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ διορισμοῦ τῶν καὶ λήγουσα τὴν 31ην Μαΐου τοῦ τρίτου ἔτους δι'

ἀπαντα τὰ μέλη. Προκειμένου όμως περι τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν, καλουμένων πρὸς ἀναπλήρωσιν θανάτου ἢ παραιτηθέντος ἢ ἀποχωρήσαντος, εἰς τὴν τριετίαν συυπολογίζεται καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀναπληρωθέντος τακτικοῦ μέλους διαυθίσεια. Ἄν πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας χρηρέυση ἡ θέσις τοῦ Προέδρου, διορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἕτερος τοιοῦτος διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας τοῦ ἐκλιπόντος χρονικὸν διάστημα. Κενουμένης τῆς θέσεως τακτικοῦ μέλους, καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς τακτικὸν μέλος πρὸς συμπλήρωσιν τῆς θέσεως ταύτης διὰ τὸν ὑπόλοιπον τῆς θητείας χρόνον ἐν τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν, κατὰ τὴν σειράν τὴν ὀριζομένην εἰς τὴν περὶ διορισμοῦ τῶν πρᾶξιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ. Κενουμένης τῆς θέσεως τοῦ Ἀντιπροέδρου πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτοῦ ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἕτερος διὰ τὸν ὑπόλοιπον τῆς θητείας χρόνον, κατὰ τὸν ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ παρόντος ὀριζόμενον τρόπον.

8. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καλεῖται εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦλάχιστον τετράκις κατὰ μῆνα, εὐρίσκειται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων (8) ὀκτὼ τοῦλάχιστον μελῶν καὶ ἀποφασίζει διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων. Ἐν ἰσοψηφίᾳ, ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Κατὰ τὰς συνεδριάσεις κρατοῦνται συνοπτικὰ πρακτικὰ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, ἐν οἷς καταχωρίζεται καὶ ἡ γνώμη τῶν μειοψηφούντων. Αἱ ἀποφάσεις συντάσσονται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως καὶ δέον νὰ φέρουν τὰς ὑπογραφὰς τῶν παρόντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετέχει ἄνευ ψήφου καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, εἰσηγούμενος τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα, δύναται ὅμως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ μόνος ὁ Πρόεδρος νὰ κινήσῃ καὶ πάντα ἕτερον ὑπάλληλον ἢ καὶ πᾶν ἄλλο πρόσωπον πρὸς κερροχὴν πληροφοριῶν.

9. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συμβούλων εἶναι ἐπὶ τιμῇ, παρέχονται δὲ μόνον αὐτοῖς ἐξοδα κινήσεως δι' ἐκάστην συνεδρίασιν, πλὴν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζίης, ἀποζημιουμένου ὑπὸ ταύτης. Εἰς τὸν Πρόεδρον παρέχονται καὶ ἐξοδα παραστάσεως κατὰ μῆνα. Τὸ ποσὸν τῶν ἀνω ἐξόδων καθορίζεται διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν.

10. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ταμεῖον, διαχειρίζεται καὶ διαθέτει τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἐντέλλεται τὴν ἐνέργειαν δαπανῶν καὶ πληρωμῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως, ἀφορώσης τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Ταμείου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν ἐν γένει τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προίσταται τοῦ Ταμείου καὶ διοικεῖ τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, δικαιούται δὲ νὰ ἀναθέτῃ τὴν εἰσηγησιν ὀρισμένων ὑποθέσεων εἰς Συμβούλους, πρὸ πάσης ἐπ' αὐτῶν συζήτησεως ἐν Συμβουλίῳ.

11. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Ν. περὶ ἐνεργείας μὴ ἐγκατεστημένων δαπανῶν, πρὸ πάσης ἐκτελέσεως τούτων, ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ ἐποπτεύον Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Α. Ν. 1621)1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται καὶ ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις πρὸς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ὡς καὶ ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς καὶ πάντων τῶν Δικαστηρίων, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ὅστις καὶ διορίζει πληρεξούσιους δικηγόρους. Κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου καὶ ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἐκπροσωπῇ τὸ Ταμεῖον ἕτερον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α. Ν. 1621)1939, ὡς τοῦτο μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, προστίθεται τελευταία παράγραφος ἔχουσα ὡς ἐξῆς :

«Ἐκαστος τῶν ἀμισθίων ἡσφαλισμένων τοῦ Ταμείου, πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1952 καὶ ἐφεξῆς χρό-

νου, ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως, ὑποχρεοῦται νὰ προμηθευθῇ ἀτομικὸν ἀσφαλιστικὸν βιβλιᾶριον, παρεχόμενον αὐτῷ δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν καὶ ἰσχύον μόνον δι' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος. Ὁ τρόπος τῆς ἐκτυπώσεως καὶ διανομῆς εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τῶν βιβλιαρίων τούτων θέλει ρυθμισθῆ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν. Προκειμένου ὅμως περὶ δικηγόρων, ἢ διανομῆ θὰ γίνηται διὰ τῶν οἰκείων δικηγορικῶν Συλλόγων, πρὸς οὓς τὸ Ταμεῖον ὀφείλει ἐγκλίρωσιν καὶ δὴ ἐντὸς τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους νὰ ἀποστέλλῃ ἀριθμὸν βιβλιαρίων ἀνάλογον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου. Ἐπὶ εἰδικῆς σελίδος τοῦ βιβλιαρίου τούτου οἱ ἀνωτέρω ἡσφαλισμένοι θὰ ἐπικολλοῦν τιμῆμα τοῦ ἐκάστοτε χρησιμοποιουμένου ὑπὸ τούτων ἐνσήμου Τ.Σ.Ν., οὕτινος τὸ κύριον Σῶμα ἐπικολλάται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἢ δικηγόρου ἢ τοῦ εἰδικοῦ βιβλίου τοῦ Πολιτικοῦ ἢ Ποινικοῦ ἢ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἢ Ἐπιτροπῆς.

Τὸ σχῆμα τοῦ ἐνσήμου καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπικολλήσεως καθορισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Ἐκαστος τῶν ἡσφαλισμένων δικηγόρων καὶ Συμβολαιογράφων καὶ Ὑποθηκοφυλάκων ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπικολλᾷ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ ἕκαστον μῆνα ἐνσημα ἀξίας ἴσης τοῦλάχιστον πρὸς τὴν ἀξίαν ἐνσήμων δέκα πέντε παραστάσεων παρὰ Πρωτοδικαίς, ἕκαστος δὲ τῶν ἡσφαλισμένων δικολάβων καὶ κλητῆρων ὑποχρεοῦται καὶ ἕκαστον μῆνα νὰ ἐπικολλᾷ ἐνσημα ἀξίας ἴσης τοῦλάχιστον πρὸς τὴν ἀξίαν ἐνσήμων ὀκτὼ παραστάσεων δικηγόρων παρὰ Πρωτοδικαίς. Οἱ αὐτοὶ ἡσφαλισμένοι ἐφ' ὅσον εἰς ἕνα ἢ πλείονας μῆνας ἔχουσιν ἐπικολλήσει ὀλιγωτέρας ἀξίας ἐνσημα, δικαιοῦνται κατὰ Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους νὰ συμπληρώσωσι τὰ ἐλλείποντα διὰ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἐν ἰσχύϊ ἐνσήμων. Οἱ ἐκ τῶν ἀνω ἡσφαλισμένων μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν διὰ ταξίν ταύτην, δὲν δικαιοῦνται νὰ προσμετρήσωσι τὸ δι' ἰσχύος τὸ ἀσφαλιστικὸν βιβλιᾶριον ἔτος εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀσφαλίσεως τῶν».

2. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑπάγονται καὶ οἱ παρὰ Τραπεζίης ἢ ἄλλοις Ὄργανοις ἐπὶ μνησίῳ μισθῷ δικηγόροι, καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου ΔΓ τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 1621)1939.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου οἱ ἀνω ἡσφαλισμένοι δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν ἐγκλίρωσιν τῆ παραδόσειν νέου τοιοῦτου καὶ νὰ ἐνημερώσουν τοῦτο δι' ἐπικολλήσεως ἐνσήμων κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

4. Οἱ ἄμισθοι ἡσφαλισμένοι ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους νὰ παραδίδουν τὸ βιβλιᾶριον αὐτῶν τοῦ προηγουμένου ἔτους ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς οἰκείους Συλλόγους, οἵτινες ὀφείλουν νὰ ἀποστέλλουν ταῦτα εἰς τὸ Τ. Σ. Ν. ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου. Οἱ ἡσφαλισμένοι Δικολάβοι καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες ὀφείλουν κατὰ τοῦ αὐτοῦ μηνῶς νὰ κατὰθέτουν τὰ ἀσφαλιστικὰ τῶν βιβλιαρίων παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Ἐπιρηνοδικείου τῆς κατοικίας των ὅστις ὀφείλει ἀμελλητί νὰ ἀποστέλλῃ ταῦτα εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος παράδοσις τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου ἐπιφέρει τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἡσφαλισμένου ὅπως προσμετρήσῃ εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως τὸ ἔτος εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ μὴ ἐμπροθέσμως παραδεδὸν βιβλιᾶριον, πλὴν ἐὰν οὗτος καταβῆλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου τῆς ἀσφαλίσεως εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ μὴ παραδεδὸν βιβλιᾶριον. Ἢ καταβῆλῃ δέον νὰ γίνῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς αὐτὸν τῆς περὶ τούτου προσκλήσεως.

5. Ἡ πληρότης τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου δὲν ἀπαιτεῖται τὸν ἡσφαλισμένον τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀπόδειξιν τῆς πραγματικῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ δὲν ἐμπνδίζει τὸν περὶ τούτου ἐλαγγον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῷ Ταμείου. οὐδὲ ἀποτελεῖ τεκμήριον διὰ τὴν κατ' ἔτος ἀνασύνταξιν τῶν Μητρώων τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους. Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς περὶ παροχῆς συντάξεως αἰτήσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, οὐδεμίαν ἄξιωσιν ὑφίσταται κατὰ τοῦ Ταμείου πρὸς ἐπιστροφὴν τοῦ ἀντιτίμου τῷ ἐν τῷ ἀσφαλιστικῷ βιβλιαρίῳ ἐπικολληθέντων ἐνσήμων.

Τὰ ἀποστελλόμενα οὕτω βιβλιάρια ἐλέγχονται ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου καὶ καταχωροῦνται εἰς εἰδικὸν βιβλίον μετὰ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ ἐλέγχου. Τὸ Ταμεῖον ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἐγγράφως τοὺς ἐκ τῶν ἡσφαλισμένων ἔχοντας παραδώσει βιβλιάρια ἑλληνικά, οὗτοι δὲ διακαίονται ἐντὸς προθεσμίας ἐνός μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς εἰδοποιήσεως ν' ἀποστειλοῦν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀπ' εὐθείας ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τῆς ἀξίας τῶν ἐλλειπόντων ἐνσήμων.

Παρεργαζομένης καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ ἔκπτωσης τοῦ δικαιώματος προσμετρήσεως τοῦ ἔτους, εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ βιβλιάριον, ὡς χρόνου ἀσφαλίσεως, καθίσταται ὀριστική.

Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπιτῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ κατόπιν προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δύναται ν' κλιθεῖ ἢ νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν τῶν ἐπικυλιητέων κατὰ μῆνα ἐν τῷ βιβλιαρίῳ ἐνσήμων, ὡς ἐπίσης δύναται νὰ ὀρισθῇ πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου.

Οἱ ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ Κώδικος τῶν δικηγόρων, ὡς αὕτη ἐτροποιοήθη καὶ ἰσχύει, διατελοῦντες ἐν ἀναστολῇ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικηγόρου λειτουργήματος δικηγόροι, δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν τῶν βιβλιαρίων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ διατελοῦσιν ἐν ἀναστολῇ ἀπαλλαστούμενοι τῆς ὑποχρεώσεως ἐπικυλιησεως ἐνσήμων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦτο.

Ἄρθρον 4.

Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφ. ζ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 1621)39 ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 2732)1940 προστίθεται τὰ ἑξῆς: «Ὡς καὶ εἰς τὴν πόλιν Θεσσαλονίκης, ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, ἔδρας Πρωτοδικείων ἢ Δήμων ὀριζομένης διὰ Β. Διαταγμάτων μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου».

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 περίπτ. Β τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 1621)1939, προστίθεται ἐδάφιον β', ἔστω οὕτω:

«β') Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετούντες ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς κεκτημένοι τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγόρου ἢ ὁμοειδήσους μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διορισθέντες δικηγόροι, ἔστω καὶ μὴ ἐγγραφέντες παρὰ τῷ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ, καθίστανται ὑποχρεωτικῶς μέτοχοι τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν, ἀφ' ἧς ἀπέκταν τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγόρου ἢ διορίσθησαν δικηγόροι, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν προϋπηρεσίαν των τῶν περὶ ἐξαγορᾶς κειμένων διατάξεων».

2. Οἱ διατελοῦντες δικηγόροι ὑπὲρ τὴν ἕστίαν καὶ ὑπηρετούντες ἤδη ὡς ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς συμμετέχουν εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς αὐτοὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1752)39 Α. Ν., ἐφ' ὅσον δηλώσωσι τοῦτο ἐντὺς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνός μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν.

Οὗτοι δύναται νὰ ἀναγνωρίσωσι ὡς συντάξιμον χρόνον, τὸν προδιαρκηθέντα χρόνον ὑπηρεσίας των εἰς τὴν Βουλὴν ἢ ἄλλην δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐξαγορὰν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων. Ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀφαιρεῖται ποσὸν ἀναλογικὸν πρὸς τὰς εἰσφορὰς τῶν μηνῶν, ὅσον τὰς εἰσφορὰς ἔχει ἐξαφλήσει ὁ ἐνδιαφερόμενος διὰ καταβολῆς πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 1621)39, ὡς ἀντικατεστάθη, συμπληρώθη καὶ ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην ἐδάφιον ἀκέρως εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου εἶναι ὑποχρεωτική, ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέλλοντας νὰ ζητήσω ἐγγράφως τὴν ταυτῆν ἀκέρωσιν, ἐφ' ὅσον οὗτοι τελοῦν ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ ὑπὸ μίαν τῶν ἰδιωτικῶν τῶν ἀναγραφομένων ἐν παρ. 1. Ὡς πρὸς τοὺς οὕτω ὑπαγομένους ἐκ νέου εἰς τὴν ἰσχύειν τοῦ Ταμείου ἰσχύουν καὶ ἐφαρμόζονται ἀναλόγῳ εἰς περὶ ἀναγνώρισεως προϋπηρεσίας

καὶ γάμου διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1621)1939, ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐκ τῶν ἄνω αἰτιῶν ὡς καὶ ἐξ εἰσφορῶν ἠρειλομένων ὑπὸ τούτων ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1929 ἰσχύουν καὶ ἐφαρμόζονται αἱ περὶ τῶν ἀπὸ 11.11.1944 τὸ πρῶτον ἀσφαλισομένων ἰσχύουσαι ἐκάστοτε διατάξεις. Οὗτοι ὅμως, ὡς καὶ αἱ οἰκογενεαὶ αὐτῶν ἐν περιπτώσει θανάτου, δὲν ἀποκτενοῦν δικαίωμα συντάξεως, εἰμὴ μόνον μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ διὰ τὸν μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην χρόνον. Οἱ πρὸ τῆς ὡς ἄνω χρονολογίας μέλλοντες νὰ ἐξέλθουν τῆς ἀσφαλίσεως δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς πληρωμὴν εἰσφορῶν διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ἐξόδου μέχρι τῆς χρονολογίας ταύτης χρόνον, ὅστις ὅμως καὶ δὲν θεωρεῖται χρόνος ἀσφαλίσεως».

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 1621)1939, ὡς ἐτροποιοήθη καὶ ἰσχύει, προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχ. Α ἐδάφιον α' καὶ στοιχ. Β ἐδάφιον α' τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1621)1939 καταστάντες μέτοχοι νὰ ἀναγνωρίσωσιν τὴν μὴ συμπίπτουσαν πρὸς χρόνον ἀσφαλίσεως ἐν τῷ Ταμείῳ ἑμισθον πραγματικὴν προϋπηρεσίαν των τὴν διανυθεῖσαν εἰς ἑτέρας ἀρμυδιότητες τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, τὴν μὲν διαυθεῖσαι ὑπὸ μίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 παρ. 1 ἰδιωτικῶν ὀλιγκληρον, ἐκ τῆς ὑπολοίπου δὲ μέχρι δέκα ἐτῶν. Ἐπίσης οἱ ἡσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ἀναγνωρίσωσιν, δι' ἐξαγορᾶς χρόνου μέχρι πέντε (5) ἐτῶν ἐκ τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας των παρὰ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ἀνεγνωρισμένη ἐν Ἑλλάδι Τροπέζῃ ἐφ' ὅσον ἠθέλωσιν ζητήσαι τοῦτο ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ὑπηρεσία αὕτη δὲν συμπίπτει πρὸς ἄλλην ὑπηρεσίαν ἀναγνωριζομένην ὑπὸ τοῦ παρόντος καὶ δὲν ἐτυχεν ἐκ ταύτης συντάξεως παρ' ἄλλου Ταμείου».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον καὶ μετὰ τὴν παράγραφον 6, προστίθεται παράγραφος 7 ἔχουσα οὕτω: «Δικηγόροι ἡσφαλισμένοι ἐπὶ ὀκταετίαν τουλάχιστον κατ' ἄρθρον 7 τοῦ Α. Ν. 1621)39 εἰς τὸ Τ.Σ.Ν. καὶ διατελοῦντες ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, δικαιοῦνται δι' ἐξαγορᾶς νὰ ἀναγνωρίσωσιν ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως των εἰς τὸ Τ.Σ.Ν. καὶ τοιοῦτον προγενεστέρας ὑπηρεσίας των ὡς Δικολάβων, τὸν χρόνον ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δημοσιευθείσης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὡς δικολάβων μέχρι τοῦ διορισμοῦ των ὡς δικηγόρων ἐφ' ὅσον ἦσαν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικολάβου ἀποκλειστικῶς ὡς μόνον εἰσπρακτικὸν ἐπάγγελμα κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἡ ἀναγνώρισις γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἐκδιδομένης αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβληθείσης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ κατόπιν προσαγωγῆς τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς ὑπηρεσίας των ὡς δικολάβων ἐγγράφων».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδάφ. α' καὶ β' τοῦ Α. Ν. 1621)39 ὡς εἶχον τροποιοιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 691)1943, τροποιοῦται ὡς ἑξῆς:

α) Ἐὰν ἔχη συμπληρωμένον 30ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως ἰσχυέως ἡλικίας.

β) Ἐὰν ἔχη συμπληρωμένον 25ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ ἡλικίαν 60 ἐτῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 1621)39 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Ἐξαιρετικῶς, διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους ἢ συνταξιούχους τοὺς ἔχοντας πραγματικὴν ὑπὲρ 40ετῆ ὑπηρεσίαν, ἢ συντάξις τῆς χήρας καὶ μὴ συνταξομένων τέκνων δικαιουμένων εἰς σύνταξιν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 παρ. ΙΑ' συνίσταται εἰς ὀλιγκληρον τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσας συντάξεως, διὰ δὲ τοὺς ἔχοντας πραγματικὴν ὑπὲρ 35ετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὰ τρία τέταρτα τοῦ ποσοῦ τούτου, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι ἄπορος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, διατρουμένων πάντοτε τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 11.

Συντρεχόντων τέκνων, δικαιουμένων εις σύνταξιν, εφαρμόζονται αι διατάξεις του παρόντος άρθρου, ή σύνταξις όμως της χήρας συζύγου μειούται καθ' ὃ ποσὸν δικαιούνται εις σύνταξιν τὰ τέκνα.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 8 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 12 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

Ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου τούτου ἰσχύει καὶ ἐπὶ γονέων καὶ ἀδελφῶν, ἀλλὰ μόνον δι' ὃν τινὰ εἶναι οὐ μόνον ἄπορος ἀλλὰ καὶ ὑπερδομηκιοτούτης.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ἐδάφια 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ άρθρου 13 τοῦ Α.Ν. 1621)39 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

1. Τὰ συνολικὰ ποσά, βάσει τῶν ὁποίων κανονίζονται ἀπὸ 1ης τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1952 αἱ χορηγούμεναι εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ τὰς οἰκογενεῖας τῶν συντάξις, ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

Α' ΑΜΙΣΘΩΝ

Διὰ τὴν Α' τάξιν δραχμ. 10.000

Διὰ τὴν Β' τάξιν δραχμ. 5.000

Β' ΕΜΜΙΣΘΩΝ

Διὰ τὴν Α' τάξιν δραχμ. 6.400

Διὰ τὴν Β' τάξιν 3.200

2. Τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ ὁ ἠσφαλισμένος δικαιούται τόσων πεντηκοστῶν, ὅσα τὰ ἔτη τῆς ἀσφαλίσεώς του, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ χρόνου ἀσφαλίσεως μέχρι τριάκοντα (30) ἐτῶν. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριάκοντα ἐτῶν ἀσφαλίσεως, ἡ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ δύο πεντηκοστὰ δι' ἕκαστον πέραν τῶν τριάκοντα ἐτῶν ἀσφαλίσεως μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ. οὕτως ὥστε, ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος ἔχει συμπληρωμένα τεσσαράκοντα ἔτη ἀσφαλίσεως, δικαιούται συντάξεως τοῦ ἀνωτάτου ὀρίου. ἤτοι πεντήκοντα πεντηκοστῶν.

3. Δι' ἀμφοτέρας τὰς ἀνω κατηγορίας καὶ τάξεις ὁ συντελεστής θά εἶναι κοινός, ὀριζόμενος ἐκάστοτε διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὁ ἠσφαλισμένος δύναται νὰ δικαιωθῆ συντάξεως ποσοῦ μεγαλύτερου τοῦ διὰ τὴν τάξιν του ὡς ἀνω καθοριζομένου. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δι' ἀποφάσεώς του μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου δύναται νὰ καθορίσῃ ἐκάστοτε τὰ κατώτατα ὄρια καταβαλλομένων συντάξεων.

Ἐάν, κατὰ τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διακανονισμὸν συντάξεων, προκύψῃ περιπτώσις συνταξιούχοι τινὲς νὰ τύχουν συντάξεως κατωτέρας τῆς ἥς σήμερα λαμβάνουν, διατηροῦν οὗτοι τὴν πρὸ τοῦ διακανονισμοῦ τοιαύτην.

4. Ἐν περιπτώσει μετατάξεως ἠσφαλισμένου ἀπὸ τῆς μιᾶς κατηγορίας εἰς τὴν ἄλλην (ἐμμίσθου εἰς ἀμισθον καὶ ἀνάπαλιον), ἡ σύνταξις τούτου καὶ τῆς οἰκογενεῖας του κανονίζεται μικτὴ, καταβαλλομένου αὐτῷ τοῦ εἰς ἐκάστην κατηγορίαν ἀναλογούντος ποσοῦ συντάξεως κατὰ λόγον τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας τοῦ ἠσφαλισμένου ἐν ἐκάστη τούτων. Τὰ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 1621)1939 ἀνεγνωρισμένα ἔτη, προστίθενται εἰς τὴν τὰ πλείονα ἔτη ἔχουσαν κατηγορίαν.

5. Ἐν περιπτώσει μετατάξεως ἠσφαλισμένου ἀπὸ μιᾶς τάξεως εἰς ἄλλην, ἡ σύνταξις τούτου καὶ τῆς οἰκογενεῖας του κανονίζεται βάσει τοῦ διὰ τὴν τάξιν εἰς ἣν μετετάγη προβλεπομένου ποσοῦ, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν τάξιν εἰς ἣν μετετάγη συνεπλήρωσε πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀσφαλίσεώς του χρόνον ἀσφαλίσεως πλείον τῶν 5 ἐτῶν. πλὴν ἐάν, προκειμένου περὶ ἐμμίσθου, καταληφθῆ οὕτως ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας ἢ ἀποθάνῃ, ὅποτε ἀπαιτεῖται τοῦλάχιστον τριετία εἰς τὴν τάξιν εἰς ἣν μετετάγη.

Ἄρθρον 11.

1. ἠσφαλισμένοι παρὰ τῷ Ταμείῳ, ἀνήκοντες εἰς τὴν πρώτην τάξιν καὶ μεταταγέντες εἰς τὴν δευτέραν λόγω ἀπωλείας τοῦ βαδμοῦ τῶν συνεπεία τῆς 59)1945 Συντ. Πράξεως, ἐπανερχονται τῇ αἰτήσῃ των, εἰς τὴν πρώτην τάξιν, τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν λογιζομένης ἀπὸ τῆς μετατάξεως των εἰς τὴν δευτέραν τάξιν. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβό-

λὴν τῆς ἐκ τῆς ὡς ἀνω ἐπαναφορᾶς τῶν διαφορᾶς τῆς ἐσφορᾶς τῶν δύο τάξεων ἐντὸς τριῶν ἑξαμηνίων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου εφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη συνταξιούχων τοῦ Ταμείου οὔτινες, ἀνήκοντες πρὸ τῆς Σ. Π. 59)1945 εἰς τὴν Α' τάξιν μετῆρθσαν λόγω τῆς διὰ ταύτης ἀκυρώσεως τῆς παραγωγῆς των εἰς τὴν Β' τάξιν καὶ οὔτινες ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνταξιοδοτοῦνται ὡς ἀνήκοντες εἰς τὴν Α' τάξιν ἐφόσον ἀπεχώρησαν τῆς ὑπηρεσίας λόγω νόσου καὶ ἐφόσον ἀπὸ τῆς παραγωγῆς των, ἥτις ἠκυρώθη διὰ τῆς ἀνω Σ. Π., μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως των παρήλθεν τριετία.

3. Ἐξαιρετικῶς, οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 59)45 Συντακτικῆς Πράξεως ὑποβιβασθέντες ὑπάλληλοι καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου, παραιτηθέντες τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τοῦ ὑποβιβασμοῦ των, ἐφ' ὅσον τυγχάνουν ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν καὶ κέκηνται εἰκοσαετῆ τοῦλάχιστον πραγματικὸν χρόνον ἀσφαλίσεως, δικαιούνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου, ἐξομοιούμενοι κατὰ τὰ λοιπὰ ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως πρὸς τοὺς ἀπολυομένους τῆς ὑπηρεσίας λόγω καταργήσεως θέσεως.

4. ἠσφαλισμένοι παρὰ τῷ Ταμείῳ ἔχοντες δεκαετῆ τοῦλάχιστον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν καὶ καταστάντες ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν λόγω τελείας ἀπωλείας τῆς ὁράσεως ἢ ἀκρωτηριασμοῦ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἢ ποδῶν ἢ καθολικῆς παραλύσεως ἢ βαρείας ψυχικῆς νόσου, δικαιούνται συντάξεως ἀντιστοιχοῦσης εἰς τὸν διπλάσιον χρόνον τῶν ἀναγνωρισθέντων αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ταμείου συνταξιῶν ἐτῶν, μὴ δυναμένης πάντως νὰ ὑπερβῆ τὰ 30 πεντηκοστὰ.

Ἄρθρον 12.

1. Διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δύναται νὰ συσταθῆ καὶ ὁργανωθῆ παρ' αὐτῷ κλάδος ὑγείας πρὸς ὑγειονομικὴν περίθαλψιν τῶν συνταξιούχων τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, ἢ καὶ τῶν ἀμισθῶν ἠσφαλισμένων.

2. Διὰ Βασ. Διατάγματος θέλουσι καθορίζεσθαι ἐκάστοτε τὰ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τούτου ὑπαχθῆσόμενα πρόσωπα ὡς καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

Ἄρθρον 13.

Ἐντὸς διμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ὁ ἀξίῳν δικαίωμα συντάξεως καὶ, ἐν περιπτώσει θανάτου, ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ, δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως αὐτῷ ἀποφάσεως, δι' ἣν ἔχει παρέλθει ἀπρακτος ἢ ἐνισυία προθεσμία τοῦ άρθρου 17 παράγρ. 1 τοῦ Α. Ν. 1621)39 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν» ἢ εἶχεν ἐκδοθῆ ἀπόφασις, ἔστω καὶ κατόπιν αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 14.

Χορηγείται ἐφ' ἀπαξ προίξις: 1) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον νυμφευομένην θυγατέρα ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου τοῦ Ταμείου, 2) εἰς τὴν τὸ πρῶτον νυμφευομένην ἠσφαλισμένην ἢ συνταξιούχον τοῦ Ταμείου.

Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως τοῦ γάμου ἢ λύσεως αὐτοῦ διὰ διαζυγίου ἢ θανάτου τοῦ συζύγου δὲν ὑπάρχει δικαίωμα νέας προικίσεως.

Τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῆς προικὸς ἀνέρχεται εἰς τὸ διωδεκαπλάσιον τοῦ ποσοῦ, ὅπερ λόγω συντάξεως ἀπολαμβάνει ἢ θὰ ἀπελάμβανε μηνιαίως ἐν συνταξιοδοτεῖτο κατὰ τὸν μῆνα τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ τῆς προικιζομένης ἢ αὐτὴ ἢ ἠσφαλισμένη (προκειμένου περὶ προικίσεως ἢ σφαλισμένου).

Σύνταξις προικισυμφώνου δὲν ἀπαιτεῖται, ἀρκοῦντος ἀπλοῦ ἐντάλματος, ἐξοφλουμένου παρὰ τῆς προικιζομένης καὶ ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ληξιαρχικῆς πράξεως τελέσεως τοῦ γάμου.

Σπεροῦνται προικίσεως α) ἡ δετῆ θυγάτηρ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, β) ἡ θυγάτηρ ἠσφαλισμένου μὴ συμπληρώσαντος δέκα (10) ἔτη ἠσφαλίσεως κατὰ τὴν τελέσιν τοῦ

γάμου, γ) ή ήσφαλισμένη, ή μη συμπληρώσασα δέκα έτη άσφαλίσεως κατά την τέλειση του γάμου.

Άρθρον 15.

1. Από τής πρώτης του έπομένου μηνός τής δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου εις την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως επεκτείνεται και εις την Δωδεκανήσον ή Νομοθεσία (παρ' Ταμείου Συντάξεων Νομικών), ως αυτή ισχύει και εις την λοιπήν επικράτειαν δυνάμει του Α.Ν. 1621)1939 και των τροποποιήσεων και συμπληρωμάτων αυτών μεταγενεστέρως Νόμων και Διαταγμάτων.

2. Η ύποχρεωτική ασφάλις των τών πρώτων δυνάμει του νόμου του παρόντος άρθρου καθιστάμενοι ήσφαλισμένοι, εκτός εάν κατά τον χρόνον τής δημοσιεύσεως του παρόντος έχουν υπερβή τόν 65 έτος τής ηλικίας των ότε δύνανται να αναγνωρίσων προϋπηρεσίαν μέχρι 30 έτων.

3. Ός ήσφαλισμένοι δικολάβου Δωδεκανήσου θεωρούνται οι δι' άποφάσεως του Έπιτροπείου τής Δικαιοσύνης διορισθέντες και διορισθέντες αυτοίτοι, έφ' όσον, οι τελευταίοι όντοι μέχρι τής έναρξεως τής ισχύος του παρόντος ούδέν έτερον έπάγγελμα ασκούν, εν Δωδεκανήσω, πλην του Δικολάβου. Περὶ τής Συνδρομής τής τελευταίας ταύτης προϋπόθεσεως άποφαιίνεται άνεξελέγκτως τόν Διοικητικόν Συμβούλιον του Ταμείου Συντάξεων Νομικών.

4. Την μη συμπύπτευσαν πρὸς χρόνον ασφαλίσεως προϋπηρεσίαν εν Έλλάδι ή Δωδεκανήσω μέχρις 27 έτων δικαιούνται να αναγνωρίσων εν όλω ή εν μέρει δι' έξαγοράς οι δυνάμει του παρόντος άρθρου καθιστάμενοι ήσφαλισμένοι, εκτός εάν κατά τον χρόνον τής δημοσιεύσεως του παρόντος έχουν υπερβή τόν 65ον έτος τής ηλικίας των. Ότε δύνανται να αναγνωρίσων προϋπηρεσίαν μέχρι 30 των.

5. Τά του τρόπου του υπολογισμού και υποδείξεως τής προϋπηρεσίας των δικηγόρων Δωδεκανήσου, τὰ υποβλητέα δια τήν αναγνωρίσιν ταύτης και του γάμου και γεννήσεως τέκνων δικαιολογητικά, ως και πάσα σχετική λεπτομέρεια καθορίζονται εκάστοτε δι' άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, τὰ δε δια τήν αναγνωρίσιν και έξαγοράν τής προϋπηρεσίας και γάμου όφειλόμενα ύπ' αυτών ποσά, ως και ο τρόπος τής έξοφλήσεως των, κανονίζονται συμφώνως πρὸς τήν εκάστοτε ισχύουσαν Νομοθεσίαν.

Άρθρον 16.

1. Εις τόν τέλος του πρώτου εδαφίου τής Α' περιπτώσεως τής παραγράφου 1 του άρθρου 11 του Α.Ν. 1621)1939, ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, προστίθεται εδάφιον έχον ούτω : «Έν περιπτώσει άκυρώσεως ή λύσεως του γάμου θανάτω ή διαζυγίω, ούχι ίδια του θήλεος τούτου τέκνου υπατιότητι, τόν δικαίωμα άπολαβής τής συντάξεως άνακτάται μετ' άπόφασιν όμως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, και έφ' όσον κατά τον χρόνον τής κρίσεως τόν τέκνον τούτο δέν είναι εύπορον.

2. Τόν τέλος τής Α' περιπτώσεως τής παραγρ. 1 του αυτου άρθρου 11 του Α.Ν. 1621)29, ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως και από των λέξεων «τό δικαίωμα τής συντάξεως ταύτης κλπ.» αντικαθίσταται ως έξής : «Τόν δικαίωμα τής συντάξεως ταύτης γεννάται δια τήν χήραν σύζυγον του ήσφαλισμένου ή του συνταξιούχου, εάν ο γάμος τούτου έτελέσθη εν έτος τουλάχιστον πρὸ του θανάτου του, εκτός εάν εκ του γάμου έγεννήθη ζών τέκνον, ή έγεννήθη ταιούτον πρὸ του γάμου των γονέων και ένομιμοποιήθη, όποτε ή οικογένεια κτάται δικαίωμα συντάξεως, άσχέτως του χρόνου τής τελέσεως του γάμου».

3. Εις τόν τέλος τής παραγράφου 3 του αυτου άρθρου προστίθεται εδάφιον έχον ούτω : «Η ποιούτη συμμετοχή τής χήρας μητρὸς άρχεται από τής 1ης του έπομένου μηνός τής εις τόν Ταμείον ύποβολής τής πρὸς συνταξιοδότησιν αίτήσεως τής».

Άρθρον 17.

Τόν εδάφιον η' τής πρώτης παραγράφου του άρθρου 6 του Αναγκ. Νόμου 1621)39, προστεθέν δια του άρθρου 8 του Ν. Δ. 1847)1942 αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«η') Εις προεξοφλήσεις επί τόκω 5 ο) άποδοχών έξ κατ' ανώτατον όριον μηνών των έμπίσθων ήσφαλισμένων του Ταμείου και των συνταξιούχων αυτου μετ' άπόφασιν του Διοικη-

τικού Συμβουλίου. Η έπιστροφή των προεξοφλήσεων τούτων γίνεται δια κρατήσεων εκ του μισθού εις τρίακοντα έξ ίσας μηνιαίας δόσεις.

Αί μέχρι τούδε όφειλάι εκ προεξοφλήσεων άποδοχών των έμπίσθων ήσφαλισμένων έξοφλούνται κατά τον αυτον ως άνω τρόπον εις τρίακοντα έξ ίσας μηνιαίας δόσεις. Οι προϊστάμενοι των ύπηρεσιών, παρ' αίς ύπηρετούν οι ήσφαλισμένοι ύποχρεούνται όπως παρακρατώσιν εκ των μηνιαίων άποδοχών τας άνω μηνιαίας δόσεις και αποστέλλωσι ταύτας πρὸς τόν Έπιτροπείον.

Άρθρον 18.

Εις τόν εδάφιον γ' τής παραγρ. 1 του άρθρ. 10 του Αναγκ. Νόμου 1621)39 προστίθεται τὰ έξής :

«Κατ' έξαίρεσιν οι άπολυθέντες κατά τόν χρονικόν διάστημα από 27 Απριλίου 1941 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1943 λόγω άποχής εκ των καθηκόντων των όφειλομένης εις τήν δίωξιν των υπό των Αρχών Κατοχής ή των άντεθνικων όργανώσεων ή των συμμοριών δικαιούνται από τής ισχύος του παρόντος συντάξεως εκ του Ταμείου, έφ' όσον κέκτηνται 25ετή χρόνον ασφαλίσεως».

Άρθρον 19.

Η τελευταία περίοδος του εδαφ. γ' του άρθρου 5 του Νόμου 1713)51 από των λέξεων «Μη δυναμένου όμως κλπ.» μέχρι τέλους του εδαφίου τούτου άλλαίφεται.

Άρθρον 20.

Οικογένεια δικηγόρων άποβιώσαντων κατά τόν χρονικόν διάστημα από τής ισχύος του Α. Ν. 1002)46 μέχρι τής δημοσιεύσεως του παρόντος δικαιούνται συντάξεως εκ του Ταμείου, έφ' όσον συντρέχουσιν αι προϋποθέσεις του Νόμου 1621)39, άνεξαρτήτως αν υπεβλήθη εκ μέρους του άποβιώσαντος δικηγόρου ή κατά τον Αναγκ. Νόμον 1002)46 δήλωσις άνανέωσεως έγγραφως αυτών εις τόν Μητρώον του Συλλόγου, ούτινος έτύγχανε μέλος.

Άρθρον 21.

Εις τόν άρθρον 1 του Ν. Δ. 722)41 προστίθεται διάταξις έχουσα ούτω :

«Εις τήν άνωτέρω διάταξιν υπάγονται και οι μη υποτάλόντες τήν υπό του Νόμου 1002)1946 δήλωσιν Δικηγόροι, άνάπηροι, άξιωματικοί του Νόμου 4506)30, έφ' όσον κέκτηνται δεκαετή χρόνον ύπηρεσίας από τής όρκωμοσίας των, του δικαίωματος συνταξιοδοτήσεως των άρχομένου από τής συμπληρώσεως του 62ου έτους τής ηλικίας των.

Άρθρον 22.

1. Ο διορισμός των δυνάμει του παρόντος Νόμου διορισθέντων νέων μελών του Διοικητικού Συμβουλίου θέλει πραγματοποιήθη εντός μηνός από τής δημοσιεύσεως του παρόντος δια τριετή χρονικην περίοδον λήγουσαν τήν 31ην Μαΐου του τρίτου από του διορισμού των έτους.

2. Τά κατά τήν έναρξιν τής ισχύος του παρόντος λοιπά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου θά παραμείνουν ως ταιούτα μέχρι τής λήξεως τής κατά τας ύφισταμένης ήδη διατάξεως θητείας των. Η θητεία των εις άντικατάστασιν τούτων διορισθησομένων μελών θέλει λήξει ταυτοχρόνως μετὰ τής θητείας των κατά τας διατάξεις του παρόντος διορισθησομένων νέων μελών.

Άρθρον 23.

Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου 3 του παρόντος άρχεται μετὰ τρίμηνον από τής δημοσιεύσεως του παρόντος, δύνανται δε δι' άποφάσεως του επί τής Δικαιοσύνης Έπιτροπείου να άναβληθή επί έξ μηνας ειςέτι.

Άρθρον 24.

1. Εν τώ Ταμείω Συντάξεων Νομικών συνιστάται όστις μονίμου νομικού Συμβούλου επί βούλευ και άποδοχικής Διευθυντού Α' ή Β' τάξεως του Ταμείου. Εις τήν θέσιν ταύτην διορίζεται, κατά τήν πρώτην έκφρασίην του παρόντος, μετὰ γνώμην του Διοικ. Συμβουλίου του Ταμείου και έπιφανείων του Έπιτροπείου τής Δικαιοσύνης, δικηγόρος έχων ειδικισπενταετή τουλάχιστον συνολικην δικηγορικην ύπηρεσίαν.

2. Δύνανται επίσης να προσληφθή κατά τον αυτον ως άνω τρόπον ως βοηθός αυτου δικηγόρος έχων υπερδεκαετή δικηγορικην ύπηρεσίαν επί βούλευ και άποδοχικής Τριμηναρχου Α' ή Β' τάξεως. Ούτος μετὰ πενταετή εϋθνημον ύπηρεσίαν εν τώ

Ταμείω προάγεται μετ' απόφασιν του Διοικητικού Συμβουλίου εις την κατὰ την προηγουμένην παράγραφον θέσιν, τυχόν κενωθησομένην.

3. Οί κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους Νομικοί Σύμβουλοι διέπονται, ως πρὸς τὴν ἀπόλυσιν, ὑπὸ τῶν περὶ μονίμων ὑπάλληλων τοῦ Ταμείου τῶν ἀντιστοιχῶν βαθμῶν διατάξεων τῶν ἀρροιστῶν τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου.

4. Αἱ ἄνω θέσεις ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κεναὶ ἢ κενωθησόμεναι μέχρι 31 Δ)μβρίου 1952 θέσεις γραφῶν τοῦ Ταμείου πληροῦνται κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος διὰ διορισμοῦ, ἄνευ διαγωνισμοῦ, μὴ ἐφαρμοζομένης οὐδεμιᾶς διατάξεως περὶ διορισμοῦ κατὰ προτίμησιν.

Ἄρθρον 25.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἄμισθοι ἢ ἔμισθοι μέτοχοι τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν ἀπολυθέντες διὰ πολιτικούς λόγους καὶ ἐπαναδιορισθέντες δυνάμει τοῦ 1540)50 Α. Ν. θεωροῦνται καὶ εἶναι ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Τ. Σ. Ν. διὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεώς των καὶ δικαιοῦνται εἰς ἀναγνώρισιν τοῦ χρόνου τούτου δι' ἐξαιροῦσιν.

Ἄρθρον 26.

Συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου, τυχόντες συντάξεως λόγῳ παύσεως, δικαιοῦνται ν' ἀναγνωρίζωσι τὴν κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Α. Ν. 1621)1939 μὴ ἀναγνωρισθείσαν προϋπηρεσίαν των, ὅσον ζητήσωσι τοῦτο ἐγγράφως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 27.

Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 30212)7.4.48 κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν περὶ καθορισμὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν παρεχομένων συντάξεων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτῆς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 28.

1. Τὰ χορηγηθέντα παρὰ τοῦ Ταμείου εἰς τοὺς συνταξιούχους κατὰ τὴν ἐπὶ ἀριθ. 350)14.1.1950 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ποσὰ ἐκ τριῶν μηνιαίων συντάξεων ὑπὸ τύπον ἀτομικοῦ δανείου, ἀποσβέννυνται εἰς ἔαρος τοῦ λογαριαμοῦ ἀποτελεσμάτων τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως 1951—52.

2. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑφιστάμεναι πρὸς τὸ Ταμείον Συντάξεων Νομικῶν ὀφειλὰὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ συναταρισμοῦ αὐτοῦ, αἱ προερχόμεναι ἐκ καταβολῶν πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου δι' οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ, ἐξαίρεσις τῶν ἀτομικῶν χρεῶν τῶν προερχομένων ἐξ ἐνυποθήκων δανείων, ἀποσβέννυνται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον.

Ἄρθρον 29.

Ἡ διατάξις τῆς § 1 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Α. Ν. 2732 40 ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰς ἀπόρους ἀγόμευς ἀδελφὰς τῶν ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἔχουν ὑπερβῆ τὸ ἥδον ἔτος τῆς ἡλικίας των ὃ δὲ συνταξιούχος ἢ ἠσφαλισμένος ἀπέβησε μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1938, τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 30.

Τὸ ἐδάφιον δ' τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Νόμου 1621)1939 συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

α) Ἐὰν ἔχη συμπληρωμένον 20ετὴ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ ἡλικίαν 65 ἐτῶν, ἢ 20ετὴ χρόνον ἀσφαλίσεως ἀνεξαρτήτως ἡλικίας ἐφόσον διετέλεσεν εἰς δύο περιόδους (εὐλευτής).

Ἄρθρον 31.

Τὰ κατὰ τὰς καιμένας διατάξεις ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ βεβαιώσεως πραγματικῆς ἀσκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος δὲν ἀπαιτοῦνται, προκειμένου περὶ δικηγόρων, διὰ τὸν χρόνον τῆς παρ' αὐτῶν ἀσκήσεως τῶν καθ' ἑαυτῶν των ὡς βουλευτῶν.

Ἄρθρον 32

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη ὑπάρχοντων ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων, ἰσχύουσι δὲ ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως τοῦ παρόντος, πλην τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 14, αἵτινες ἰσχύουσι ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1950 καὶ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου ε' τοῦ

ἀρθροῦ 10, ἥτις ἐφαρμογὴν ἔχει μόνον ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐξερχομένων τῆς ἀσφαλίσεως.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Διατάγματος Κωδικοποίησις τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν, ἐπιτροπομένης καὶ τῆς μεταβολῆς τῆς σειράς τῶν ἀρθρῶν.

3. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως του εἰς τὴν Ἐφημερίδαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Ἀπριλίου 1952.

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 2 Μαΐου 1952.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ καταργήσεως τῆς παραγρ. 9 τοῦ ἀρθροῦ 37 τοῦ Γ.Ο.Κ.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1042)1949 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐνοποιήσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Χώρας» καὶ τοῦ Α. Ν. 1671)51 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ)τος «περὶ Σχεδίου Πόλεως κλπ.» καὶ ἰδίᾳ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 9 καὶ τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 43, 44, 45 αὐτοῦ, ὡς ἡ τελευταία αὐτῆ τροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 2.8.1927 Π. Δ)τος «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 27.2.1926 Ν. Δ)τος «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ σχεδίου πόλεως Θεσσαλονίκης διατάξεων», οὕτως ἡ ἰσχύς ἐπέξετάθη ἐφ' ὅλης τῆς Χώρας διὰ τοῦ ἀπὸ 18.3.1926 Π. Δ)τος «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ἀπὸ 27.2.1926 Ν. Δ)τος «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ σχεδίου πόλεως Θεσσαλονίκης διατάξεων κλπ.», ὡς καὶ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Νόμου 5367 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων», ἰδόντες καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 188 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσωμεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ παράγραφος 9 τοῦ ἀρθροῦ 37 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1929 Δ)τος Ε. Κ. 155 «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» καταργεῖται.

Ἐἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Ἀπριλίου 1952

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Κοιν. Προνοίας Ὑπουργὸς
Φ. ΖΑΓΜΗΣ

(3)

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἐλαχίστων ὀρίων ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκωπέδων Παιτρῶν.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1042 49 Ν. Δ)τος «περὶ ἐνοποιήσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς

Χώρας», τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Ν. Δίτος τῆς 17.7.1923 περὶ σχεδίων πόλεων κλπ., ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 4343/29, ὡς καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Νόμου 5367/31 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων», ἰδόντες καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 795 π. ἔ. πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πατρῶν, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 204 ἔ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1867 Β. Δίτος, οἰκόπεδα περιλαμβανόμενα ἐντὸς τοῦ τμήματος τῆς πόλεως Πατρῶν, τοῦ περιλαμβανομένου διὰ κυανῆς γραμμῆς ἐν τῷ διαγράμματι τῷ θεωρηθέντι ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκισμοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18748 ἔ. ἔ. πράξεως αὐτοῦ, μὴ ἔχοντα τὰ διὰ τοῦ ὡς ἄνω Δίτος καθορισθέντα ἐλάχιστα ὄρια ἐμβαδῶν ἢ καὶ διαστάσεων, πληρῶς ἔχοντα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος:

Ἐλάχιστον πρόσωπον τέσσαρα μέτρα (4 μ.)

» βάρδιος ἕξ μέτρα (6 μ.)

» ἐμβαδὸν πενήτηκοντα μ. τετραγωνικά (50 μ²) θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Ἀπριλίου 1952

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ὁ ἐπὶ τῆς Κοιν. Προνοίας Ὑπουργὸς
● ΖΑΪΜΗΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(4)

Πράξις ὑπ' ἀριθ. 479 τῆς 13 Ἀπριλίου 1951.

Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου πρὸς καθορισμὸν τιμῶν πάγου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ λαθὼν ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ βιομήχανοι πάγου καταβάλλουσιν εἰς τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν ἡμερομίσθια κατ' ὑπέρβασιν τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων, εἶτι δὲ ὅτι αἱ βιομηχανίαι αὗται λόγῳ τοῦ ἐποχιακοῦ χαρακτήρος τοῦ προϊόντος τῶν χυτῶν ἰδιαιτέρως μεταχειρίσεως,

Ἀποφασίζεῖ:

1) Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργὸν ὅπως δι' ἀποφάσεών του καθορίξῃ τιμὰς πάγου ἐστὶ τῶν πραγματικῶς ὑπὸ τῶν βιομηχανιῶν πάγου καταβαλλομένων ἡμερομισθίων εἰς τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν αὐτῶν.

2) Ὁ Α. Ν. 2375/40 «περὶ ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς εἰς ἐάρους κατόχων εἰδῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν διατιμωμένων ὑπεράνω τοῦ κόστους αὐτῶν» δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθορισμοῦ 1) μέσης τιμῆς πωλήσεως πάγου δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 110661/10172/4.9.48 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ—Διανομῶν καὶ 2) μέσης τιμῆς πωλήσεως ζυμαρικῶν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1120/17.11.50 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ παρῶσα κωροθῆσεται διὰ Νόμου.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 479 παρούσαν πράξιν του.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη
Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Ἀπριλίου 1952.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Σ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ

(5)

Πράξις ὑπ' ἀριθ. 670 τῆς 1 Ἰουνίου 1951.

Περὶ καστολογήσεως τοῦ πάγου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου ἐν σχέσει μετὰ τὸν ὑφιστάμενον ἀριθμὸν τῶν παγοδοχείων.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν εἰσήγησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου κ. Ὑπουργοῦ κατ' ἣν αἱ ὑπάρχουσαι σήμερον ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης Παγοβιομηχανίαι, παρὰ τὰς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους γενομένας ἐπεκτάσεις τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν καὶ τὴν ἴδρυσιν καὶ νέας Βιομηχανίας Πάγου δὲν ἐπαρκοῦσι πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, κατ' ὅσον ἡ συνολικὴ ἡμερησίᾳ παραγωγή τῶν ὑπολείπεται περίπου κατὰ 40 οἰα τῶν ἡμερησίων ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πάγος ἀποτελεῖ εἶδος ἐποχιακῶν διαπιστοῦται ἀπροθυμία διχέσεως ἐκ μέρους τῶν ἐπιχειρηματιῶν τῶν ἀναγκαιούτων μεγάλων κερφαλίων ἐπὶ τὴν ἐπέκτασιν τῶν μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων τῶν μέχρι τοῦ σημείου ὅστε ἡ παραγωγή νὰ καλύψῃ πλήρως τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως, πρὸς δημιουργίαν τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, αἵτινες διὰ καταστήσουν δυνατὴν εἰς τοὺς παγοβιομηχάνους τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν πρὸς μελλοντικὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐπαρκείας τοῦ πάγου διὰ τῆς δημιουργίας τρόπου ταχείας ἀποσβέσεως μέρους τῆς ἀξίας τούτων,

Ἀποφασίζεῖ:

1. Καθορίζει, ὅπως εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, γενησομένας καστολογήσεις πάγου, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὡς ἔασις καθορισμοῦ σχέσεως παραγωγῆς ἐκάστου ἐργοστασίου, ὁ σήμερον ὑφιστάμενος ἀριθμὸς τῶν παγοδοχείων, ἢ δὲ σχέσις τούτων πρὸς τὰς παραγομένας παγοστήλας ἀνὰ 24 ὠρον προσδιορίζεται εἰς 1) 2) παγοστήλας δι' ἕκαστον παγοδοχεῖον διὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον, Ἰούλιον, Ἀύγουστον καὶ Σεπτέμβριον καὶ εἰς 0,25 παγοστήλας κατὰ παγοδοχεῖον διὰ τοὺς ὑπολοίπους 8 μῆνας τοῦ ἔτους.

2. Αὐξήσει τῆς παραγωγῆς πάγου συνεπείᾳ μεταγενετέρας προσθήκης νέων παγοδοχείων ἢ ἐξ ἄλλων λόγων, δὲν διὰ ἐπιδορᾶ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω καθοριζομένης παραγωγικῆς σχέσεως μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1951, τῆς ἐπὶ πλέον παραγομένης ποσότητος πάγου ἀπαλλασσομένης τῆς λόγω διαφορᾶς μεταξὺ τιμῆς κόστους καὶ διαθέσεως, εἰσπραττομένης μηχανικῶς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἡ οὕτω εἰσπραττομένη εἰσφορὰ διὰ κατατίθεται κατὰ τὸ 1) 3) εἰς τὸ Ταμεῖον Γενικῶν Ἐσόδων, κατὰ τὰ 2) 3) δὲ εἰς εἰδικὸν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμὸν δεσμευμένον ἐπ' ὀνόματι μιᾶς ἐκάστης τῶν πρὸς εἰσφορὰν ὑποχρέων βιομηχανιῶν, ἀποδιδόμενη εἰς ἐκάστην τούτων δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐλατίωσιν ἢ ἐπέκτασιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ὑπὸ μορφήν μακροπροθέσμων θαναίων καὶ ὑπὸ τὸν ὕρον ὅτι ἐντὸς ἔτους ἤθελον χρησιμοποίησιν τὸ ποσὸν ἄλλως ὅλον ἢ τὸ τυγὸν ἀπομένον ὑπόλοιπον, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἔτους διὰ μεταέσρηται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, δι' ἀποφάσεως τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν θέλουν καθορισθῆ αἱ ἑσπρωμέρεσις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

3. Πρόσκαιρος διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν παγοβιομηχανίας τινὸς ἐξ ἀνωτέρας βίας ἐγκλίως διαπιστουμένη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς παγοβιομηχανίας, διὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀνωτέρω εἰσφορᾶς.

4. Ἐξουσιοδοτοῦμεν τὸν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργὸν ὅπως δι' ἀποφάσεών του καθορίξῃ τιμὰς ζῦθου, σπορελαίων καὶ ὑδρογονώσεως γενικῶς μετὰ ἀναγνώρισιν ἐργατοπληθικῶν ἀποδογῶν ἔασις τῶν σήμερον πρᾶγματι καταβάλλομένων καὶ ὅτι ἔασις τῶν ἰσχυρῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων καὶ τῶν μετὰ ταύτας ἐπελθουσῶν νομίμων αὐξήσεων. Τὸ ὡς ἄνω μέτρον ἐφαρμοσθήσεται ἐπὶ περιπτώσεων καστολογήσεως βιομηχανικῶν προϊόντων ἀναγομένων εἰς παραγωγὴν πραγματοποιηθησομένην ἐκ πρώτης ὕλης εἰσχυρῶς ἐκτεταμένης ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης πράξεως.

Η τρωσαν μισθώσασται επί Νόμου.
Εκδόσαν προς τούτο την υπ' αριθ. 670)1.6.51 πρωτογενή
ξίν του.

Ο Πρόεδρος Ο Αντιπρόεδρος Τὰ Μέλη
Ακριβές αντίγραφον

Εν Αθήναις τῆ 29 Ἀπριλίου 1952.

Ο Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Σ. Ε. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ

(6)

Πράξις υπ' αριθ. 1003 τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1951.
Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. 1 τῆς υπ' αριθ. 670)1.6.51
Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου σχετικῶς μετὰ τῆν
καστολόγησιν πάγου.

ΤΟ ὙΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν :

α) Τὴν εἰσήγησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ, καθ' ἣν
αἱ ὑπάρχουσαι σήμερον ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τ. Δ)σεως Πρω-
τευούσης Παγοβιομηχανίαι, παρὰ τὰς ὑπὸ τοῦ παρελθόντος
ἔτους γενομένας ἐπεκτάσεις τῶν ἐγκαταστάσεων των καὶ τὴν
ἴδρυσιν καὶ νέας Βιομηχανίας Πάγου, δὲν ἐπικροῦσι πρὸς κά-
λυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς τέως Δ)σεως Πρωτευούσης, καθ' ὅ-
σον ἡ συνολικὴ ἡμερησίᾳ παραγωγή των ὑπολείπεται περίπου
κατὰ 40 ο)ο τῶν ἡμερησίων ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως καὶ
ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πάγος ἀποτελεῖ εἶδος ἐποχικόν, διαπιστοῦται
ἀπροθυμία διαθέσεως ἐκ μέρους τῶν ἐπιχειρηματιῶν, τῶν ἀ-
ναγκαιούντων μεγάλων κεφαλαίων διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν μη-
χανικῶν ἐγκαταστάσεων των μέχρι τοῦ σημείου ὥστε ἡ παρα-
γωγή νὰ καλύψῃ πλήρως τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως,
πρὸς δημιουργίαν τῶν οικονομικῶν συνθηκῶν αἵτινες διὰ κατα-

τήσων θυντητῆν εἰς τὰς Πηλοιομηχανίας τὴν πραγματικότη-
την τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐγκαταστάσεων των πρὸς μελλοντικὴν
ἐξουσίαν τῆς ἐπαρκείας του πάγου διὰ τῆς δημιουργίας
τρόπου ταχείας ἀποσέσεως μέρους τῆς ἀξίας τούτων, καὶ

β) Τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθεῖσαν ὑπ' αριθ. 670)1.6.51 πρᾶ-
ξίν του, ἀποφασίζει :

Ἀντικαθίσταται ἡ παράγραφος 1 ὁλόκληρος τῆς υπ' αριθ.
670)1.6.51 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τῆς
κάτωδι :

1) Καθορίζει ὅπως εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου
γενησόμενας καστολόγησεις πάγου, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὡς
βάσις καθορισμοῦ σχέσεως παραγωγῆς ἐκάστου ἐργοστασίου, ὁ
σήμερον ὑφιστάμενος ἀριθμὸς τῶν παγοδοχείων, ἡ δὲ σχέσις
τούτων πρὸς τὰς παρογομένας παγοστήλας, ἀνὰ 24ωρον
προσδιορίζεται εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν (1)2) παγοστήλας
δι' ἕκαστον παγοδοχεῖον διὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον, Ἰούλιον, Αὐ-
γούστον καὶ Σεπτέμβριον καὶ εἰς τὸ ἐν τέταρτον (1)4) τῆς
24ώρου θερμότης παραγωγῆς κατὰ παγοδοχεῖον διὰ τοὺς ὑπο-
λοίπους ὀκτῶ μῆνας ἐκάστου ἔτους.

Ἡ διὰ τῆς παρούσης πράξεως ἀνατυπωμένη νέα ὑπ' αριθ.
1 παράγραφος ἰσχύει ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1951, ἀφ' ἧς καὶ
καταργεῖται μηδέποτε ἰσχύσασα, ἡ ἀντικαθισταμένη παράγρα-
φος 1 τῆς υπ' αριθ. 670)1.6.51 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ
Συμβουλίου.

Εκδόσαν πρὸς τούτο τὴν υπ' αριθ. 1003 παρούσαν πρᾶξίν
του.

Ο Πρόεδρος Ο Αντιπρόεδρος Τὰ Μέλη
Ακριβές αντίγραφον

Εν Αθήναις τῆ 6 Σεπτεμβρίου 1951

Ο Γραμματεὺς
τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Σ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ